

Ще молодесенька

Микола Вінграновський

Ще молодесенька. Навшпиньках не ходило
Її ще серце під вікном любові.
І от вона співає "Подольночку",
Ї, над кульбабами співаючи, літа...

Із відрами по березі Дніпра
Вона іде в червонім намистинні,
І тінь її, і відер тінь гойдлива
Ідуть із нею-гойда-гойда-хить...

У синіх відрах листя лопушині,
Але нараз — вода з-під них і хлюпне
На білому піску в слідочки ніг.
Вже носик впрів її; і, дивлячись на тучу
І на Дніпро, що в тучу ту подався,
Свої хатки мурашки закладають.

Мерщій під гору, горенько, — гроза!
З гори ж тим часом в білій сорочині
Котився братик меншенький її,
Підбіг, вхопився рученям за дужку.

І, оглядаючись на мокру тучу з вітром,
Подибали до хати...

...Печенігів
Колись на цьому місці Ярослав
Розбив і розгромив на цьому місці...